

Posudek na bakalářskou práci

Martiny Jokešové

Sociální funkce a témata komunikace dobrovolně bezdětných na portálu klubu No Kidding! Praha

Téma práce je originální, inovativní a jasně vymezené. Samotný fenomén dobrovolné bezdětnosti u nás teprve začíná být zkoumán zejména v sociologii, formy sdružování a komunikace uvnitř této skupiny nebyly zatím zkoumány vůbec. Jasně je v práci také formulována výzkumná otázka: „jak a proč spolu dobrovolně bezdětní komunikují, jaká jsou nejčastější témata jejich diskuzí a zda má jejich postoj k vlastní reprodukci zásadní vliv na podobu komunikačních obsahů“. Adekvátně byla zvolena metoda kvantitativní obsahové analýzy pro získání celkového obrazu o tématech a cílech komunikace na uvedeném portálu.

Teoretická východiska práce jsou zpracována na velmi vysoké úrovni, s jakou se v bakalářské práci setkáváme zřídka. Autorka postupovala samostatně, což je z textu zřejmé, protože žádný vedoucí práce nemůže text tímto způsobem napsat za studujícího. V této práci je bravurním, odborně vyvrálým způsobem zpracována zahraniční i domácí diskuse, není v něm nic, co by nebylo relevantní ve vztahu k výzkumné otázce, a autorka tedy přesně pochopila, co je cílem teoretické části. K jednotlivým argumentům přistupuje kriticky a s nadhledem, aby dospěla k nosným teoretickým východiskům. Velmi správně tak autorka například upozorňuje na to, že dosavadní bádání u nás stále ještě nedostatečně rozlišuje mezi bezdětností dobrovolnou a nedobrovolnou. Z hlediska paradigmatu stojí autorka zcela správně na pozicích sociálního konstruktivismu a genderové perspektivy, obojí představuje způsobem dokládajícím porozumění věci. V neposlední řadě je třeba ocenit logickou strukturu teoretické části, která postupuje od nejobecnějších teorií ke stále specifitějším, směřujícím k vlastnímu tématu práce.

Analytická část je uvedena nadstandardním zdůvodněním a představením zvolené metody, nadto opět výborně logicky strukturovaným, náležitě je představen předmět zkoumání, sdružení „No Kidding“, a popsán jeho portál jako pramen, zdůvodněn výběr vzorku, popsána je pak jak zkušební fáze, tak další postup analytické procedury. Zaujme informace, že před samotným kvantitativním šetřením autorka nejprve podrobila text hermeneutické analýze, z níž vzešly základní tematické okruhy. Tento postup je v práci obecně popsán, ale možná by stálo za to říci k němu u obhajoby něco víc. Je jasné, že tato fáze je vždy víceméně intuitivní, ale bylo by zajímavé dozvědět se, zda a jaká dilemata autorka v této fázi abstrahování základních kategorií řešila. Zvolená metoda frekvenční analýzy je následně opět suverénně aplikována a vždy doprovázena potřebnými informacemi. Je až udivující, jak autorka rozumí principu dokazování a ověřování ve vědeckém výzkumu. Také interpretace odpovídají nálezům, autorka by se měla ale vyjádřit k tomu, do jaké míry do těchto interpretací vstupují některé momenty kvalitativní povahy, které nelze doložit čistě frekvenční analýzou. Pokud jde o jazykovou a formulační stránku práce, nepřekvapí, že i tato je na výborné úrovni.

Tuto bakalářskou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“.

PhDr. Hana Havelková, Ph.D.

Vedoucí bakalářské práce

V Roztokách 8.9.2011